

Rugaciuni pentru fiecare zi a saptamanii si Canoane de pocainta

Autor: Turovului, Chiril al

Editura: SOPHIA

Cod de bare: 9786303461373

Descriere produs

Sfantul Chiril al Turovului, nascut la inceputul veacului al XII-lea in Bielorusia de astazi, din neam bogat si de vaza, a primit de la Dumnezeu pentru lepadarea sa de bogatia si slava pamanteasca darul si cinstea de a fi nu numai cel dintai stalpnic din istoria Ortodoxiei la slavii de Rasarit, ci si Hrisostomul ei - cel mai mare propovaduitor al Rusiei -Kievene. Ca nevoitor, ca arhiereu, ca propovaduitor si talcuitor al cuvântului lui Hristos, s-a bucurat de o uria-sa cinstire si pretuire din partea contemporanilor intr-o vreme si intr-un spatiu deloc lipsite de etaloane ale sfinteniei, si de-a lungul veacurilor scrierile lui au fost copiate mereu alaturi de scrierile vechilor -Parinti ai Bisericii.

Minunatele rugaciuni ale Sfantului Chiril va vor aduce, nadajduim, pacea sufleteasca, smerenia, nadejdea si apropierea de Dumnezeu de care avem trebuinta intotdeauna, atat la bucurie, cat si la greu.

SFÂNTUL
CHIRIL AL TUROVULUI

RUGĂCIUNI

pentru
fiecare zi a săptămânii și
canoane de pocăință

ediția a treia

Traducere din limba rusă veche
Adrian Tănăsescu-Vlas

editura
Σοφία

București

RUGĂCIUNI
PENTRU FIECARE ZI
A SĂPTĂMÂNII

Rugăciuni pentru ziua duminicii

Rugăciune după Utrenie

Slavă Ție, Doamne, Dumnezeuul meu, că m-ai învrednicit să văd ziua preasfintei Tale învieri, întru care ai slobozit sufletele dreptilor, care erau legate în iad! De această slobozenie, Stăpâne, doresc și eu: dezleagă-mă pe mine, cel legat cu păcate multe! Strălucească lumina harului Tău în sufletul meu cel întunecat, că știu îndurările Tale nenumărate și iubirea Ta de oameni cea negrăită, că dintru neființă întru ființă m-ai adus și cu asemănarea chipului Tău m-ai

împodobit, cu cuvânt și cu înțelegere mai presus de dobitoace m-ai înălțat și stăpân m-ai pus al făpturii toate. Tu, Cel ce știi vremurile și anii vieții mele, din tinerețile mele și până acum Te-ai îngrijit mult să mă mântuiesc și vrei să mă ai împreună-vorbitor cu preafrumoasa ceată a îngerilor Tăi – iar eu, ticălosul, împiedicatu-m-am cu mintea spre voia mea, prin iubirea trupească m-am aruncat în tina cea de rușine a păcatului și de harul Tău m-am îndepărtat. Și pentru aceasta suspin din adâncul inimii și lăcrimez cu sufletul meu cel îndurerat: la Ziua Judecății mă gândesc, și slăbesc cu totul. Cum mă voi afla acolo? Ce cuvânt de răspuns voi da pentru păcatele mele? Ce hotărâre va fi mie de la Judecătorul? Unde voi ascunde mulțimea fărădelegilor mele? Că nu este cine să ajute, nici cine să izbăvească, și ce voi face, Doamne al meu, Doam-

ne? Nu știu de cine mă voi apropia ca să se mântuiască sufletul meu. Vremea vieții mele puțină este: pentru aceasta, pironește trupul meu de patima Ta. Să nu mă aflu gol de faptele cele bune, să nu mă fac de batjocura dracilor, că, iată, ca un prunc am fost împiedicat de vrăjmașul meu, căzut-am în pieirea cea mai de pe urmă. Nu a mai fost alt om păcătos ca mine, că prin faptele mele rele l-am alungat pe îngerul păzitor al sufletului meu și l-am primit pe pierzător, care pune în inima mea cele necuvioase.

Tu însă nu mă lăsa să pier până în sfârșit, Iisuse, nume bun! Cea ce din țărână m-ai zidit și viață mi-ai dăruit, caută spre smerenia mea, că deși am greșit fără număr, n-am înălțat spre dumnezeu străin mâinile mele, nici nu m-am deznădăjduit defel, căci am cugetat la chipul iubirii Tale de oameni, pe care ai arătat-o asupra celor

ce au păcătuit mai înainte. De David îmi aduc aminte, care după ce a primit darul prorociei a căzut în groapa preacurviei, dar pocăindu-se Ție, Dumnezeului și Făcătorului, s-a făcut vrednic de harul Tău. Și pentru Ahav Însuți vestești cuvânt prorocului, grăind: „Nu voi face lui răul pe care l-am zis mai înainte, că l-am văzut cum umblă tânguindu-se, mâhnit pentru păcatele sale!”

Așa, Doamne, și încă voi adăuga, plângând, înaintea Ta rănilile mele mari și anevoie de vindecat. Manase a nelegiuیت mult, tot Israilul spurcând și pe Tine, Dumnezeul părinților săi, mâniindu-Te, și a fost dat spre caznă celui de alt neam, care l-a închis în vas de aramă și ca pe un dobitoc îl hrănea cu iarbă – și, văzând pierzarea sa și pomenind păcatele sale pe care le făcuse înainte, a strigat din lanțuri către Tine, Dumnezeule Făcătorule, și prin nă-

dejde a fost scos de acolo în chip prea-slăvit: așijderea și eu toate răutățile le-am făcut în viața mea și nevrednic m-am făcut de mila Ta – și cum voi căuta spre înălțime, către Tine? Cum mă voi arăta feței Tale după ce am sfâșiat haina cea dintâi, țesută mie de Dumnezeu, și am spurcat veșmântul trupului meu?

Ci Tu curățește-mă, ca un Mântuitor, și iartă-mă, ca un Dumnezeu; caută spre smerenia mea și nu pomeni răutățile păcatelor pe care le-am făcut asupra sărmanului meu suflet, că nădăduiesc spre mila Ta și strig către Tine cu strigăt mare: Pomenește, Doamne, graiurile pe care le-au grăit preacuratele Tale buze: *Căutați și veți găsi, cereți și se va da vouă, că n-am venit să chem la pocăință pe drepți, ci pe păcătoși*, dintre care cel dintâi sunt eu. Și acum mărturisesc asupra mea fărădelegile mele: chiar dacă aș tăcea, Tu, Doam-

ne, cunoști acestea – însă, Preamilostive, primește-mă ca pe tâlharul, ca pe vameșul, ca pe curvă și ca pe fiul risipitor, fiindcă toți se deznădăduiseră de aceștia, însă Tu i-ai primit și cetățeni ai Raiului i-ai făcut.

Primește pocăința mea, a nevrednicului Tău rob. Doamne, Iisuse Hristoase, Cea ce cu cuvântul ai curățit pe cei leproși, curățește întinăciunea sufletului meu și fii mie ajutor; cu puterea Crucii Tale apără-mă, și cu Duhul Tău Cel Sfânt mă întărește, și întoarce-i înapoi rușinați pe cei ce se luptă cu mine. Gura mea să mărturisească mulțimea milelor Tale, că ai fost mie ajutor în tot necazul și mângâietor în ziua întristării mele. Și acum nu lepăda rugăciunea robului Tău (numele), ci mântuiește sufletul meu cel împătimit și miluiește-i pe toți creștinii, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, Stăpânei noastre

de Dumnezeu Născătoarea, că Tu ești
Dumnezeul nostru și cu umilință la
Tine cădem: Tată, și Fiule, și Duhu-
le Sfinte, miluiește-ne pe noi în veci!
Amin!

Rugăciune după Ceasuri

Dumnezeule Atotputernice,
Doamne Fără de început, Îm-
părate Înalte și Preaslăvite, Care stă-
pânești peste toată făptura văzută și
nevăzută, Cea ce șezi pe heruvimi și
ești laudat de serafimi, Căruia se roa-
gă îngerii și se închină toate puteri-
le cerești! Ție slujesc cinurile de Sus
cu miile și făptura de jos de Tine se
cutremură cu frică; Tu ești Dumne-
zeu, Singurul fără de păcat! Nu mă
trece cu vederea pe mine, cea ce mă
rog Ție în acest ceas al zilei, întru ca-
re Te-ai arătat apostolilor Tăi după În-
viere, fiind ei cuprinși de întristare, și

s-a prefăcut întristarea lor într-o bucurie prin arătarea preacuratei Tale mâini și preacuratelor Tale coaste: prefă și întristarea sufletului meu, care mă ține acum, și izbăvește-mă de mârșirea păcatului. Nu mă trece cu vederea pe mine, Stăpâne, în ceasul acesta, întru care ai grăit lui Zaheu: *S-a făcut mântuire casei tale*. Sfânt ești: dă mântuire casei sufletului meu, fiindcă am spurcat sălașul acesta sufletesc și nu e vrednic să primească Trupul Tău Preacurat.

Ca un Bun și de oameni Iubitor, primește împreună-vorbirea rugii mele în ceasul acesta, întru care ai vorbit cu femeia samarineancă și, spunând cele ascunse ale sufletului ei, ai poruncit să ceară apele vieții. Doamne, Dumnezeu meu! Tu știi cele ascunse ale inimii mele: dă-mi o picătură din mila Ta, că la Tine este izvorul vieții, stinge sufletul meu pârlit de văpaia pă-

catului, potolește setea inimii mele și dă-mi să trec cu bucurie ziua aceasta, întru care s-a dat miel lui Avraam în locul lui Isaac spre jertfire, închipuindu-se junghierea Ta pentru lumea întreagă. Făcătorule de bine Iisuse, Mielul lui Dumnezeu!

Caută spre smerenia mea, și îndreptează rugăciunea robului Tău (numele), și primește din gură păcătoasă jertfa aceasta cuvântătoare, că deși sunt necurat și spurcat cu totul, în milostivirea Ta am nădăjduit, fiindcă n-ai lepădat cei doi oboli ai văduvei, ci mai mult decât toate celelalte jertfe i-ai lăudat, și pe vameșul care se ruga suspinând l-ai îndreptățit. Nu mă urgisi nici pe mine, cela ce cer iertarea greșalelor, ci ca pe tâlhar și ca pe fiul risipitor miluiește-l pe cel ce se pocăiește pentru greșalele sale, că bine ești cuvântat împreună cu Tatăl și